

mylus, propterea Blesfidemus eū vigeat, ὅτι φησ, A
inquit, quod dicis, id est, dicere instituisti, λέγε

anugas, dic perficiens, id est, perfice occęptum
fermonem.

Χρ. Αλλ' ἐδ' ἐν ἄποκρίψας, ἐροῦ μὰ τοῖς θεοῖς.
Ω' Βλεψίδημι, ἀμεινον ἢ χθές πρὸς ἄποκρ.
Ω' στε μετέχειν ἔξῃσιν, εἰ γὰρ τῆς φίλων.
Βλεψ. Γέρονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλῆ-

CH. Nihil calabo hominem. sed rem ipsam pro-
O Blesfideme, hodie multo præclarius, (loquar.
Ac melius nobiscum omnibus agitur, quam heri.
Cuius ego rei te participem fieri volo.
Nam tu vnus ex amicorum numero es mihi.

Χρεμ. Ἐ' ὄμαι μὲν οὐδ' ἀντίμα μάλ', λυ' θεὸς
δέλη.

BL. Esne autem verè, ut aiunt, tam diues modò
B Factus? CH. Ero iā statim, modò Deus annuat.

Ε' νι γὰρ πρὸς ἐνὶ κίνδυνῳ ἐν τῷ πρὸς ἄματι.
Βλεψ. Ποῖός τις; Χρεμ. Οἶοι. Βλ. Λέγ' ἀνύ-

Nam facinus tantum non fit sine periculo.
BL. Quònam periculo? CH. Hoc nimirum. BL.
Dic obsecro.

Χρ. Ἦν μὲν κατορθώσω μιν, εὖ πρὸς ἴην ἀεί.
Ἦν δὲ σφαλῶ μιν, ἐπιτερείσθαι τοῦ πρὸς ἄ-

Et ut accepisti, sic tandem perge eloqui.
CH. Si rem pulchrè explicatā dederimus: dehinc
Perpetuò erimus fortunati, & prosperrimè

Βλ. Τουπὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον.
Καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό, τε γὰρ ἐξ ἀφνης ἀγαν
Οὕτως ἄσπρ πικτείν, τό τ' αὖ δ' ἐδοικέναι

Agemus: sin autem decepti, spe irrita,
Exciderimus, penitissimè periuimus. (ces.
BL. Isthuc graue omninò apparet: mihi non pla-

Πρὸς ἀνδρὸς ἐδ' ἐν ὑγίης ἐς εἰργασμῶν.
Χρεμ. Πῶς δ' οὐδ' ἐν ὑγίης; Βλεψ. Εἰ π κελο-

Nam & sic repente ditari, & hac interim
Metuere, hominis est, qui nihil admisit boni.
CH. Quomodo nihil boni? BL. Si tu furatus es

φῶς νη Δία,
Εκείθεν ἦσαι, ἀργύριον ἢ χρυσίον
Παρά τῷ θεῷ κ' ἀπειτ' ἴσως ὅτι μεταμέλει,

Aurum, vel argentum, ex fano hoc Apollinis:
Vnde modò proripis: & nunc facti penitet.
CH. Isthuc Apollo me prohibeat: ego nihil

Χρ. Ἀ' πολλὸν ἀποτρέπαι μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὐ.
Βλ. Παῦσαι φλυαρῶν ὡ' γὰρ δ'. οἶδα γὰρ σα-

Quicquam commisi tale hic vnquā, per Iouem.
BL. Desiste nugari, bone vir: noui palàm.
CH. Noli, obsecro, de me ita malè suspicariet.

Χρ. Σὺ μηδὲν εἰς ἐμὲ ὑπονοεῖς ἴστω. Βλ. Φεῦ,

Σχόλια. Λέγ' ἀνύ(ας).] οἱ λέγοντες τὸ ἀνύ(ας) ἀντὶ
τῷ ἀνύ(ον), καὶ τὸ λέξ(ας) ἀντὶ τῷ λέξ(ον) οὐ καλῶς λέγου-
σιν. ἔχει ὅτι οὕτως. λέγε, ὅτι φησ ποῖός τις ἀνύ(ας) καὶ τελέ(ας)
τῆτο. τῆτες ἰν εἰς τέλος καὶ ἀσάφισιν ἀγαγῶν σὺν
λόγον. Επιτελείσθαι.] τῆτο εἶπε φοβούμενος μὴ ἀπολι-
χῶν ἐγείρη τὸν Δία πρὸς ὄργην καὶ ἐπιτερείσῃ αὐτούς. τὸ
πρὸς ἄπαν.] ἀντὶ τῷ πρὸς ἀντιθέτως κ' ὅταν ἄ τῷ τρόπον. ἐξ ὁ-
λοκληρίου. Ἀττικὸν ὅτι τὸ καί μ' ἐκ ἀρνήσει ὡς πορεύεται. E

penite qui diues factus est, & postea pauit, fecit
ἐδ' ἐν ὑγίης? Interpretare nobis tuam mentem, &
aliquo modo proba. κελοφῶς participium Atti-
cum à κλέπω. ἐκείθεν illinc. propinquum aliquod
templum ostendit. πρὸς τῷ θεῷ. i. θεῖον ἀργύριον.
Verbi gratia, inquit, si sacras ædes spoliasti, & sa-
cilegio ditatus es. Cui rei peragēda nox vnica
tibi latis fuit. ἀπειτ' ἴσως. quoniam non
asseuerat rem ita habere, tantum exempli causa
meminit sacrilegij.

GERARDVS. Εὖ πρὸς ἴην,] bene agere, ver-
ba hæc loco substantiui accipiuntur: εὖ πρὸς ἴην,
vel εὖ τυχῶς felicitas & rerū successus scilicet erit
mihi semper. Sic ἐπιτελείσθαι perdi, loco nomi-
nis ἐπιτελείσθαι, καὶ δυσπραγία, infelicitas, & miseria
summa. Hæc eo dicuntur à Chremylo, quòd ve-
retur ne si quod sperat de Pluto, non conseque-
tur, ab irato Ioue, ipse vnà cum choro & reliquis
consortibus pessimè perdat. τῆσι, hoc. hæc tua
folicitudo, & anxietas quæ præpedit quo minus
mecum tuò loquaris, quæ peccanti tibi grande
periculum proponit. hoc, in quā, nò diuitiæ sunt,
vt vulgus existimat, sed onus miserum, & quo tu
miserè cruciaris. καί μ' με accusatiuus est pro da-
tatio μοι Atticè positus. τό, τε, τῆτο, hoc nempe
admodum breui tempore ita ditescere. τό, τε αὖ,
hoc item, nempe δεδοικέναι, iugiter expauescere.
hoc ergo vtrunque, ἔστι πρὸς ἀνδρὸς, in hominem
cadit qui nihil boni operatus sit. Est δεδοικέναι ab
anormi δέδοικμαι.

Σχόλια. Αποτρέπαι.] ὡς ἐν ἀρνήσει εἰληφε τὴν τῷ
θεῷ ἐπιλησιν.
GERARDVS. Ἀπόλλων.] Sacrilegiῦ dete-
stat, cuius criminis ne quādo reus fiat, Apollī-
nē implorat, quē ἀποτρέπαι appellat, quo nomi-
ne Dij appellatur, qui ab hominibus diras, mala,
& nocumēta, ἀποτρέπαι. i. auertūt & amoliūtur,
ἀλεξίμαχοι etiā ea de re vocātur. Quibus opponū-
tur Dij ποσορόπαι, nocui & infesti, & παλομναῖοι.
ἐγὼ μὲν εἰ. i. ἢ κελοφῶς, seu ἐκέλοφα. παῦσαι, im-
peratiuū à παύομαι, cui participiῦ φλυαρῶν additū
per infinitiuū φλυαρεῖν cōmodè redditur. ὡ' γὰρ.
ὡ' ἀγαθῆ. Ironiā habet, simulat enim se scire, vnde
Chremylo sint opēs, vt ipsi, ceu conscio, Chrē-
mylus rē omnē πρόπτιος retegat. ὑπονοεῖ, suspice-
ris, excogites. τοιοῦτο, rē meis morib' vsque adeo
contrariā vt est sacrilegium, quòd in me ingeris.

Σχόλια. Φεῦ.] ἀποδυσαστέλεις ἠρημιῶν χρεμύλα τὸ
κακέρημα. Υγίης ὅστιν ἐδ' ἐνός.] ὅτι ἐθεὶς ὅς δ' οὐκ ἔχειν
πλεονέκτημα ἀρετῆς, ὑγιῶς ἔχει. εἰς τὸ αὐτὸ, Πλάτῶν
φαίδωνι. τελευτῆ δ' ἡ θάμα προσκρίων, μισοί τε ἔ πάν-
τας ἠγείται ἐδ' ἐνός ἐδ' ἐν ἑῷ πρὸς ἄπαν. Υγίαινε μοι
δικεῖς.] ἔπειτα τοιαῦτα κατ' ἐμοῦ ὑποπτεύεις.

Σχόλια. Φεῦ.] ἀποδυσαστέλεις ἠρημιῶν χρεμύλα τὸ
κακέρημα. Υγίης ὅστιν ἐδ' ἐνός.] ὅτι ἐθεὶς ὅς δ' οὐκ ἔχειν
πλεονέκτημα ἀρετῆς, ὑγιῶς ἔχει. εἰς τὸ αὐτὸ, Πλάτῶν
φαίδωνι. τελευτῆ δ' ἡ θάμα προσκρίων, μισοί τε ἔ πάν-
τας ἠγείται ἐδ' ἐνός ἐδ' ἐν ἑῷ πρὸς ἄπαν. Υγίαινε μοι
δικεῖς.] ἔπειτα τοιαῦτα κατ' ἐμοῦ ὑποπτεύεις.

GERARDVS. Εἰργασμῶν ab ἐργάζομαι, qui
fecit, faciundum suscepit. πῶς, quo sensu ais, re-

GERARDVS. Φεῦ,] vox hæc sublatione
D ij